

LEADER

FORBLIV-SOM-DU-ER-HOLDNINGEN UDFORDRES

AF OLE SOLGAARD

.....

"Intet andet end Jesus betyder noget," understreger forkynderen. Der synges "mit liv drejer sig om dig" (Jesus) eller "o, hvor tomt er alt i denne verden". Men i kaffe-pausen drejer alting sig om rentændringer, fodboldresultater, haveskitser, helbred eller ferie. En slående kontrast.

Den parodi på kulturen i missionshuset lader vi lige stå – uden at tage stilling til, om situationen er komisk, naturlig sund eller forkastelig.

Tendens skaber modreaktion

Tidligere var ikke mindst Luthersk Mission (LM) formidler af et frisættende evangelium. Mennesker, der anfægtedes over deres

manglende tro og helliggørelse, kunne her høre: "Kom, som du er; ikke som du burde være. Jesus er en fuldkommen frelser for ufuldkomne. Ingen betingelser og forudsætninger."

Den evangeliebetoning fik hjerterne til at ånde frit og satte fødderne i aktiv tjeneste.

Men i dag er det for mange en selvfølgelighed, at vi ikke skal gøre noget for at være kristne. Resultatet bliver derfor nogle gange, at forkyndelsen af "kom, som du er" opfattes som "forbliv, som du er" (jf. blogindlægget *Fra 'kom som du er' til 'bli som du er'* af Endre Stenes på forendring.com). Dermed kan man roligt fortsætte med at leve sit liv, som man plejer at gøre.

I hvert fald ser det ud til, at en del ikke længere hverken hører det frisættende evangelium som noget, der reelt sætter fri

eller motiverer til et helligt liv i tjeneste. I stedet går man jævnt tilfreds fra mødet uden trang til at lade budskabet få konsekvenser, jf. den indledende parodi.

Det oprindelige fokus på det ubetingede evangelium var yderst frugtbar. Men med tiden blev fokuseringen måske så ensidig, at den fik noget livløst og skematisk over sig.

Nogle (især unge) reagerer med rette imod den tendens. De oplever, at man luller i søvn, eller at ukristelig livsstil bagatelliseres med henvisning til vores syndige natur og faren for gerningsretfærdighed. De savner et klart kald til omvendelse og til radikal efterfølgelse af Jesus. De ønsker at se mere kristen handling end mange fine ord.

Og den længsel imødekommes så i miljøer, der ikke går så højt op i luthersk lærebevidsthed. Her betoner man måske mere

Ole Solgaard; Nogle – især unge – savner et klart kald til omvendelse og til radikal efterfølgelse af Jesus

det at være discipel hos Jesus, og at det indebærer konkrete livsændringer. Man har fået nok af at lytte til det kendte evangelium. Det afgørende er at "leve evangeliet ud", siges det.

Evangelisk inspiration til forandring

Hvordan bør vi forholde os til den situation eller udvikling? Jeg vil forsøge at pege på nogle elementer:

For det første må vi hver især lade os udfordre: Er det sådan, at jeg med min egen livspraksis – som forkynder eller tilhører – medvirker til, at andre hverken berøres eller flyttes af det forkyndte? Man "lytter" jo som regel mere til det, der praktiseres, end til det, der siges. Kastes mine "store" ord om evangeliet til jorden af, at min praksis hverken udtrykker behov for eller lydighed mod evangeliet?

For det andet har vi brug for noget evangeliefokuseret inspiration til livsforandring. Vi kan have "blinde vinkler" i vores tradition, hvor andre måske kan hjælpe os til at få øjnene op for de bibelske og evangeliske sider, vi har overset.

Konkret vil jeg anbefale studiebogen *Med evangeliet i centrum* af Tim Chester og Steve Timmis (Lohse, 2013), der udfordrer og inspirerer til at lade evangeliet få konkrete

konsekvenser.

For det tredje behøver vi dog grundlæggende ikke "løbe over åen efter vand", for vi har en værdifuld kilde i vores egen tradition. Hverken Luther eller Rosenius lagde op til, at vi skal forblive, som vi er. Også de havde fokus på evangeliets nyskabende og forvandlende kraft.

Eksempelvis hjælper de os til fordybelse i den vigtige bibelske tråd om Kristus som brudgommen og de troende som brud. Temaet, der måske har været underbetonet de seneste år, kalder os til et nært livsfællesskab med Jesus og et farvel til afguderne, der vil ødelægge kærlighedsforholdet til Jesus.

For Luther er synd og nåde ikke kun principielle begreber, men forbundet med det konkrete hverdagsliv, hvor troen indøves. Derfor har han overraskende meget at sige om efterfølgelse, lydighed og den livslange kamp mod selvoptagetheden – baseret på den totalt uforskyldte frelse.

Evangeliet handler om, hvad Jesus *har* gjort – *for* mig. Det må igen og igen hvikes eller råbes ind i mit hjerte, uanset tid og kultur. Potentialet deri er stadig livskraftigt.

Derimod er modeord som "at leve evangeliet ud" en ufrugtbar sammenblanding af lov og evangelium, der fører seriøse

kristne ind i en blindgyde. Evangeliet er aldrig noget, *jeg* praktiserer – for så er det meget mangelfuldt. Evangeliet er noget, en anden har gjort fuldstændigt. Og ja, *dette* evangelium har en kraft i sig, som *jeg* har fået del i – og det har konsekvenser for min livsførelse.

For det fjerde, men ikke mindst, må vi med fornyet appetit gå til Guds ord. Vi skal ikke sortere det fra, der ikke lige passer ind i vores skemaer, eller som udfordrer vores magelighed rigeligt.

Når Ordet understreger det befriende helliggørelses-evangelium, at vi allerede har alt i Jesus – også til vækst og helliggørelse – så stopper det ikke dér, men siger: "Sæt netop derfor al iver ind på ..." (2 Pet 1, 3ff).

Hvis fortielse af denne evangeliske opfølgning er blevet mønsteret, er det ikke så sært, at mange slår sig til ro i deres selvtilfredse liv.

Alt i alt: Det er sundt med en reaktion mod den forkyndelse og praksis, der lader mennesker "forblive, som de er". Løsningen er ikke at søge den inspiration, der i virkeligheden fører til opslidende religiøst stræb. I stedet må vi med fornyet frimodighed øse af de kilder, der gør os optaget af evangeliet om Jesus, og som skaber vækst og forandring i vores liv med hinanden i 2015. Må Gud forbarme sig over os!